

מתוך הסדרה גזעים של עצי דקל, אקוורל על נייר, 1995, 160x120 ס"מ
 From the series Palm Tree Trunks, 1995, watercolor on paper, 160 x 120 cm.

רונית ידעיה, דצמבר 1998

*
 הדקלים מתוחים על מסגרות עבות של עץ. גבוהים ודקים/צרות וארוכות בהתאמה. אדום, כחול, צהוב, חום – צבע אחר לכל דקל. יש גם שני דקלים. אחד או שניים. בלי התחלה גם בלי סוף. הסוף נוגע בשמים. מאיה עולה על שרפרף כדי להגיע לקצה. משיכות מכחול קצרות מלמעלה למטה. קו ליד קו צבע ליד צבע קו על קו צבע על צבע. הצבע נעבר. השמים לא שקופים. הגזע תופס את החלל, נאחז בבר. כבד. גם השמים מציצים דרך הקווים. שלום של אמיצים. מי המנצח? בעניינים האלה אין מנצחים. הציור אדיש. מה שאתה שם זה מה שיש. כחול? כחול. אדום? אדום. צהוב? צהוב. שלושת צבעי היסוד. ערבוב אופטי אפשרי. אם לא נזהרים הכול נעבר. השיער של מאיה נצבע באדום, אדום קדמיון. הגזע האדום התיז קצת צבע על השיער הכתום. הציור התחבר עם הציירת. הקווים הצטברו לצורה: הדקל ומאיה, מאיה והדקל. מי נותן למי חיים? אי אפשר לנתק את הציור מהציירת. הגזע החום הוא הכי כבד. שכבות עמוסות צבע. אפשר לממש. הצבע דוקר את היד. שכבה ועוד שכבה ועוד שכבה. זאת שלמעלה אוטמת את זאת שמתחתיה. אין רחמים. צריך להמשיך הלאה. בסוף ייצא גזע. המסה מאבדת משקל מרחוק. הצבעים נעשים שקופים. יש אוויר. הלבן קצת מצנן את הלהט. (עם קצת צהוב. הלבן תמיד צריך ללכת עם קצת צהוב, או כחול, אחרת הוא ממית את הצבע.)
 דקל כחול בהיר שקוף עם אדום קדמיון. הסגול נוצר רק בעיני המתבונן. כחול כהה, אוקר וחום אומברה מונחים על הסגול.
 דקל אדום: אדום-כתום-כחול אוקר-כתום-שחור-כחול.
 גזע צהוב. הצהוב הוא הבסיס: קר – לימון, חם – קדמיון. כחול סרולין מציץ בהפסקות. הוורמיליון מתזז את העיץ. האומברה מורידה אותנו לאדמה.
 מכחול אחד לכל גזע. הבר צר וגבוה. בד ליד בר ליד בד. חורשה של בדים. בתוך כל בר עץ אחד עד שניים. שלא יהיה צפוף. חורשה של בדים שבתוכה חורשה של דקלים. יש גם דקלים שקופים. על נייר. מחוסרי צבע. יש להם רק צורה. הם נבנים מהצורה: ענף ועוד ענף ועוד ענף. לא לשכוח לגזום. בסוף ייצא דקל.

מאיה כהן לוי
 מתוך הסדרה גזעים של עץ דקל

הגלריה העירונית לאמנות,
 מרכז תרבות ע"ש מ. סמילנסקי,
 רחובות, ינואר-פברואר 1999

הגלריה לאמנות, מרכז ההנצחה,
 קרית טבעון, מרץ-מאי 1999

אוצרות התערוכה:
 עדה נעמן, אסתי רשף

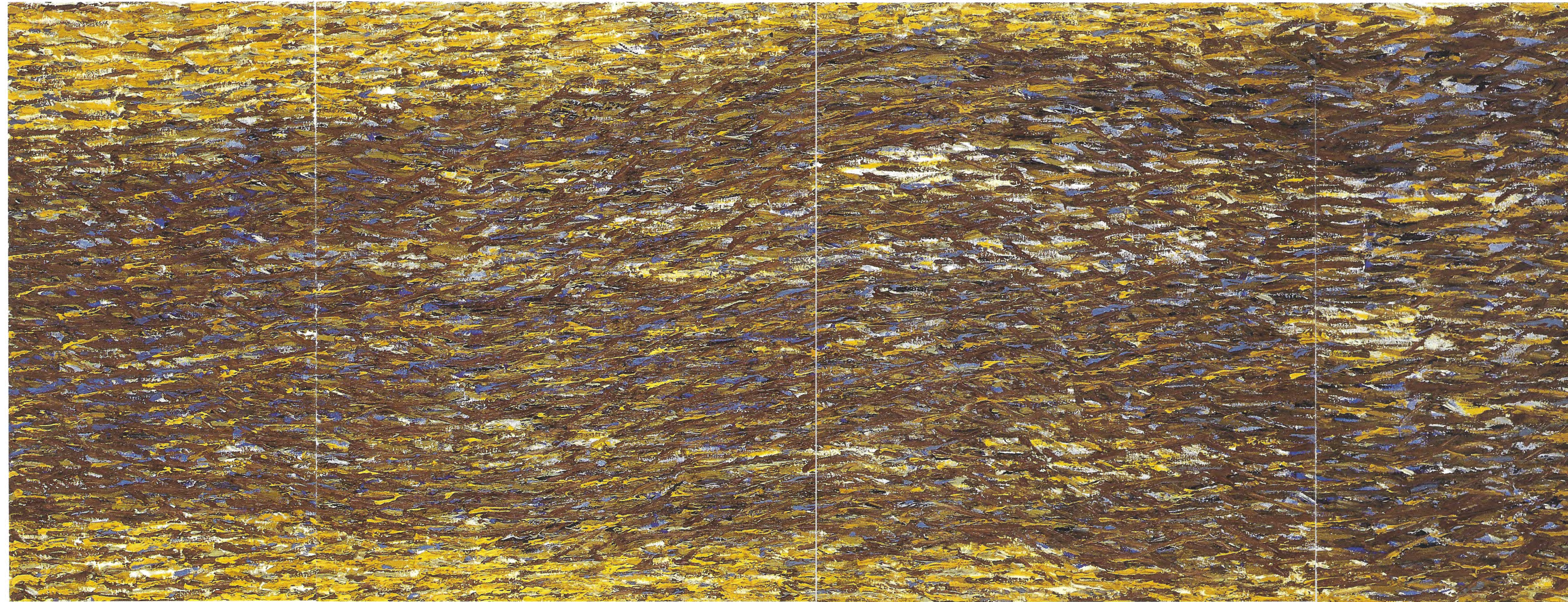
עיצוב והפקת הקטלוג: נעם שכתר
 תרגום לאנגלית ועריכה עברית:
 דריר קסובסקי
 תצלום אקוורלים: אברהם חי
 תצלום ציור שמן: מידד סוכובולסקי
 דפוס: דפוס: שפירא בע"מ, תל-אביב
 דפוס: דפוס קל בע"מ, תל-אביב
 כריכה: כריכית סגן, תל-אביב

הפקת התערוכה והקטלוג
 התאפשרה בסיוע המזרז לאמנויות
 מלסטיות, האגף לתרבות ולאמנות,
 מינהל התרבות, משרד החינוך
 והתרבות ובעזרתו האדיבה של
 מר גיל בתדס

מאיה כהן לוי
מתוך הסדרה
גזעים של עץ דקל

Maya Cohen Levy
From the series
Palm Tree Trunks

גזע של עץ דקל, 1995, שמן על בד, 89 x 240 ס"מ
Palm Tree Trunk, 1995, oil on canvas, 240 x 89 cm.

Maya Cohen Levy
From the series Palm Tree Trunks

Rehovot Municipal Art Gallery,
M. Smilanski Cultural Center,
Rehovot, January-February 1999

The Art Gallery, Memorial Center,
Kiryat Tivon, March-May 1999

Curators:
Ada Naamani, Esty Reshef

Catalogue Design and Production:
Noam Schechter
Hebrew Copy-Editing and English
Translation: Daria Kassovsky
Photographs of watercolors:
Avraham Hay
Photograph of oil painting:
Meidad Suchowolski
Pre-press: Shapiro Ltd., Tel-Aviv.
Printing: Kal Press Ltd., Tel-Aviv
Binding: Sabag, Tel-Aviv

The production of the exhibition
and catalogue was made possible
with the support of the
Department of Plastic Arts, the
Department of Culture and Art,
the Culture Administration, the
Ministry of Education and Culture
and with the generous support of
Mr. Gil Brandes.

*

The palm trees are stretched on thick wooden frames; tall and slender, narrow and long - respectively. Red, blue, yellow, brown - a different color for each palm. There are also pairs of palms. One or two. With no beginning and no end. The end touches the sky. Maya climbs on a stool in order to get to the edge. Rhythmic brush strokes up and down. Line by line color by color line on line color on color. The color turns turbid. The sky is not translucent. The trunk fills up the space, clinging to the canvas. Heavy. The sky too, peeks through the lines. Peace of the brave. Who's the winner? In matters such as these there are no winners. The painting is indifferent. What you put in is what you get. Blue? Blue. Red? Red. Yellow? Yellow. The three primary colors. A possible optical blend. Careful or it all turns turbid. Maya's hair is stained by the red, cadmium red. The red trunk splashed a bit of color on the ginger hair. The painting merged with the painter. The lines have accumulated to form a shape: The tree and Maya, Maya and the tree. Who keeps who alive? You cannot dissociate the painting from the painter.

The brown trunk is the heaviest. Color-laden layers. You can feel it. The color stabs your hand. Layer upon layer upon layer. The top one obstructs the one underneath it. Relentlessly. You have to go on. A trunk will eventually emerge. The mass dwindles from afar. The colors become transparent. There is air. The white cools the fervor slightly. (With a bit of yellow. The white must always go with a bit of yellow, or blue, or else it kills the color).

A transparent light blue palm with cadmium red. The purple is created only in the eyes of the beholder. Dark blue, ocher, and umbra brown are laid atop the purple.

Red palm tree: Red-orange-blue ocher-orange-black-blue.

Yellow trunk. The yellow is the base: cold - lemon, warm - cadmium. Cerulean blue peeks out intermittently. The vermilion fidgets the eye. The umbra brings us back down to earth.

One brush for each trunk. The canvas is long and narrow. Canvas by canvas by canvas. A forest of canvases. One or two trees in each canvas. So it's not over-crowded. A canvas forest harboring a palm tree grove. There are also transparent palm trees, on paper. Colorless. Possessing only form. Constructed out of the form: branch upon branch upon branch. Don't forget to trim. A palm tree will eventually emerge.

Ronit Yeda'aya, December 1998